

JOANNA KULMOWA

Orkiestra

Marzenia

Ja nie lubię chodzić do szkoły,
choć nic nie ma we mnie z lenia.
Ja nie lubię chodzić do szkoły
bo w tornistrze się nie mieszczą marzenia.
W szkole jest wielki porządek.
Nikt nie trzyma pod ławką marzeń.
Muszę zostawić je w domu
pod stołem
albo w jakiejś szparze.
A one przez ten czas rosną.
Odbywają samotne podróże.
I kiedy wracam ze szkoły
za dalekie są
i na mnie za duże.

Strażacka orkiestra
jest po to,
żeby huczało aż miło
i żeby wiosenne słońce
w trąbach, miedzianych lśniło.

Jak wesoło małym promykiem
ślizgać się tak od trąb do trąb!
Hop, na puzon!
Hop, na helikon!
Ty, muzyko, w talerze rąb!

Ile huk, ile to blasku,
kiedy idzie ogniowa straż,
a słoneczko
w dziesiątkach kasków
widzi swoją pyzată twarz!

Klocki

List do Andersena

Ja dziękuję panu
panie Janie Christianie
za bardzo dziecinne bajanie.

Za kominiarczyka co kochał się w
pasterce.

Za słowika -

że miał żywe serce.

Za szkiełko królowej Śniegu.

I za smutny los żołnierza cynowego.

Za księżniczkę na ziarnku grochu.

Za Cień

który trwa przy mnie wszędzie.

I za każde brzydkie kaczątko

co wie teraz

że łabędziem

będzie.

Niby to są mądrzy,
uczni.

Niby to czytali już wszystko.

A przecież zabrali nam tyle zieleni,
zamienili na piach,

gruz,

wysypisko.

Nie umieją nam oddać koguta,

który by nas budził z rana.

Cała mądrość ich w rurach

i sztabach,

i drutach,

z których przyszłość układają dla
nas.

A nam trzeba żywych ptaków, żywych

roślin,

otwartego nieba, które niesie spokój.

Dorośli,

czy nie pora, abyście dorośli

i odrzucili klocki

waszych bloków?

Nie wyrastaj z marzeń

Podobno z tego się wyrasta,
podobno to z czasem się zmienia.
Ty się nie zmieniaj, już taki zostań,
ty nie wyrastaj z marzenia.

Choćby ci było z nim niewygodnie,
choćby nawet z nim było źle ci,
to je troszkę, odrobinę odmień,
ale go nie wyrzucaj na śmieci.

Będą mówili, żeś jeszcze dziecięcy,
będą się może śmiali,
a ty się z nimi nie licz,
ty bądź taki, jaki jesteś nie inny.

I gdybyś nawet nie mógł sprostać
światu, co zmienia się i zmienia,
to ty się nie martw, taki już zostań
ty nie wyrastaj z marzenia.

Po co jest teatr

Ta drabina to schody do nieba,
a ta miska pod schodami to księżyc.
Tamten miecz to zwyczajny pogrzebacz,
a z garnków są hełmy rycerzy.

Ale kto w te czary nie uwierzy?

To jest teatr.
A teatr jest po to,
żeby wszystko było inne niż dotąd.
Żeby iść do domu w zamyśleniu,
w zachwycie.

I już zawsze w misce księżyc widzieć...